

آشنایی با کشور مالزی

کشور شگفت‌انگیز مالزی توجه جهان را به خود جلب کرده است. جهانگردان و مسافرنی که برای اولین بار به مالزی سفر می‌کنند، سفری دلپذیر در کشف ناشناخته‌های مالزی در پیش روی خود دارند. سلامت داتانگ Salamat ان مردم همه چهره در که آمدی خوش هست؛ مالزی ملی زبان در؛ «آمد خوش»؛ Datang به معنای به سرزمین نقش بسته است؛ خوش آمدی گرم که نشان مردم صمیمی، همان دوست و خوش قلب این کشور است. در این کشور می‌تواند به دین مناطقی رود که چهره‌های ملون‌ها سال پیش این کره‌ی خاکی را به نمایش می‌گذارد و هم از مؤثرترین مراکز تجمع انسانی در آسیا بازدم کند و بی‌سبب نیست که این کشور را تمام آسیا Asia Truly نامده‌اند. این کشور توریستی، صنعتی که عصر اطلاعات را به خوبی ادراک نموده است، دارای 750,329 کیلومتر مربع مساحت است. آب و هوای حاره‌ای و دارای بارندگی موسمی می‌باشد و جمعیت آن حدود 24 میلیون نفر می‌باشد و همسایگان آن «مالزی، اندونزی، و تنام و در ایچن» است و سیستم حکومتی پادشاهی دارد و واحد پول آن Ringgit رنگیت می‌باشد...

سلامت داتانگ (خوش آمدید)

مالزی کشوریست با تابستان بی‌پایان. سراسر این کشور پوشیده از مناطق و کوهستانهای جنگلی و آبشارهای دلپذیر است جنگلهای دست نخورده با قدمتی صد و سی میلیون ساله. این جنگلهای همیشه سبز محل زندگی پرندگان و حیوانات متنوع و رشد و نمو گل و گیاهان رنگارنگ و متفاوتی است که علاقمندان به طبیعت وحشی، کشف غارهای طبیعی، قایقرانی در رودخانه‌های طولانی در میان جنگلهای انبوه و کوهنوردی را به خود جلب میکند. عاشقان دریا، ساحل، خورشید و غواصی، تعطیلاتی رویایی را در مالزی خواهند داشت. غرب و شرق مالزی و صباح و ساراواک در محاصره ساحلهای بی‌پایان است. کشور هزار و یک جزیره که 38 جزیره آن پارک طبیعی دریایی اعلام شده است محل مناسبی برای شنا و شیرجه، قایقرانی، اسکی روی آب، دریانوردی و ماهیگیری تفریحی و عکسبرداری زیر آب است.

مالزی در عین حال ادغامی است از طبیعت دست نخورده و مدرنیسم. در شهرها نشانه‌های فراوانی از مدرنیته در پیشرفتهای صنعتی، ساختمانها و برجهای مدرن، تکنولوژی مدرن و سریع حمل و نقل، ارتباطات و مخابرات پیشرفته و تکنولوژی در سیستم اطلاعاتی نمودار است. همه اینها در فاصله‌ای کوتاه با طبیعت دست نخورده این کشور قرار دارند. خارج از شهرها خانه‌های چوبی و دودی که از دودکش آشپزخانه‌های آنها خارج میشود - آشپزخانه‌هایی که در آنها غذاهای محلی با اجاق‌های هیزمی تهیه میشود.

کفهایی که از حصیر بافته شده محلی پوشیده شده اند، بچه هایی که روزانه از گذرگاههای آبی ماهی میگیرند و سرسبزی مناطق و زمینهای مملو از نخل جذابیت این کشور سبز در سبز را صد چندان میکند.

مالزی برای پذیرائی از مسافران با هر بودجه ای آمادگی دارد. هتلهای بزرگ و کوچک، کلبه ها، پلاژها و مراکز اقامت توریستی هستند. در شهرها شما میتوانید هر نوع غذایی را که باب میلتان باشد به راحتی پیدا کنید. مراکز تفریحی و زمینهای گلف در تمام طول روز میتوانند به راحتی قابل دسترس باشند. اگر هم به خرید علاقمندید، مالزی مسلماً بهشت خریداران است.

با سفر به مالزی تعطیلات فراموش نشدنی در انتظار شماست.

ایالت کوالالمپور

کوالالمپور به معنی بین المنهرین در حوالی 1800 میلادی منطقه تجاری کوچکی بود. این شهر امروزه پایتخت فدارل کشور مالزیست که مرکز فعالیتهای سیاسی و تجاری و تفریحی است. قدیمی ترین مرکز دیدنی و تاریخی این شهر ساختمان سلطان عبدالصمد و میدان استقلال (square merdeka) است. پرچم امپراتوری بریتانیا برای آخرین بار در سی و یکم آگوست سال 1957 میلادی در این کشور پائین کشیده شد و به جای آن پرچم جدید مالزی به اهتزاز درآمد.

امروزه کوالالمپور یکی از بلندترین ساختمان های جهان را در خود دارد.

برجهای دوقلوی با شکوه پتروناس به ارتفاع 452 متر در فاصله ای نه چندان دور از چهارمین ساختمان بلند جهان یعنی کوالالمپور قرار دارند.

قطارهای سریع المسیر شهری مسافران و گردشگران را به راحتی از نقطه ای به نقطه دیگر شهر منتقل میکند. به هر صورت در راه تبدیل به یک شهر فوق مدرن، کوالالمپور ساختمانهای متعلق به دوره استعمار انگلیس و بناهای متعلق به قبل از جنگ جهانی دوم را حفظ کرده است. کوالالمپور را "شهر - باغ" نیز می نامند. گردش در شهر بعد از غروب خورشید و با دیدن درختان و ساختمانهایی که توسط چراغهای رنگی تزئین شده اند این ادعا را ثابت میکند.

باغهای دریاچه (Gardens lake) پارک بزرگی که مملو از گلهای اورکیده و هیبیسکوس هستند، پارک پرندگان، پارک

آهوان و پارک پروانه ها تنها بخشی از محلهای دیدنی این شهر هستند. موزه ملی و موزه های دیگر کوالالمپور علاقمندان را به تاریخ و فرهنگ مالزی را به خود جلب میکند.

علاقمندان به خرید میتوانند به خیابان بوکیت بینتانگ، خیابان تونکو عبدالرحمن، خیابان آمپانگ و همینطور مراکز خریدی همچون Tall The Market Central و Town China سر بزنند. این مراکز با تولیدات متفاوت و قیمتهای مناسب هیچ خریداری را دست خالی رها نمیکند. مناطق ذکر شده دارای مراکز تفریحی نیز هستند. کلوبهای مختلف گلف در کوالالمپور و اطراف آن تجهیزات کافی برای بازی گلف در شب را نیز دارا هستند. کوالالمپور با داشتن رستورانهای مختلف با غذاهای از چهار گوشه جهان با جوابگوی هر گردشگر و جهانگردی هست.

پوتراجایا (putrajaya) در 25 کیلومتری کوالالمپور یک سوپر مدرن شهر است که به باغ - شهر هوشمند هم معروف است. این شهر که زمانی از درختان نخل پوشیده بود امروز نیز در محاصره درختان قرار دارد. پارکها و باغها در جای جای شهر در کنار مدرنترین امکانات شهری قرار گرفته است.

پوتراجایا پایتخت دولتی مالزی شده و دفتر نخست وزیر در ساختمان مجتمع پردانا پوترا (Putra Pardana) نیز در آن واقع است. تیرهای چراغ برق مخصوصا و سفارشی برای این شهر تهیه گردیده است. پارک و پارک آبی این شهر بسیار تماشاییست. از دیگر دیدنیهای این شهر مسجد پوترا، پل دو تکه، میدان پوترا و مرکز تجاری آن با معماری استثنائست.

ایالت پرلیس

در شمال غربی مالزی و در همسایگی تایلند، پرلیس (Perlis) کوچکترین ایالت مالزی واقع است. ماهیگیری در این ایالت بزرگترین فعالیت اقتصادی شمرده میشود و در کنار آن برنجکاری.

روستاهای این ایالت هنوز به شکل قدیمی آن وجود دارند. با توجه به همسایگی تایلند مردم این ایالت از رسوم و زبان تایلندی تأثیراتی پذیرفته اند. این مسئله در شهر مرزی پادانگ بسار (Padang Besar) نمود بیشتری دارد، شهری که در آن فرهنگ و رسوم مالزی و تایلند ادغام شده اند و هماهنگی جذابی را به وجود آورده اند.

تولیدات محلی میتواند سوغات قابل توجهی برای گردشگران باشد. از مناطق دیدنی میتوان از غار سنگی گوا کلام (Gua Kelam) و باتو سونگای (Batu Pahat Sungai) پاهات باتو سونگای در مارها مزرعه و متر 370 طول به بوکیت کاکلی در (Kaki Bukit) بوکیت کاکلی در (Kelam) ونگ کلیان (Kelian wang) نام برد. کوالا پرلیس (Perlis Kuala) هم شهر ماهیگیری جذابیست. غذاهای دریایی و محلی این شهر معروف هستند ضمن آنکه این شهر محلیست که میتوان از آن طریق دریا به جزیره لنگاوی (Langkawi Pulau) مسافرت کرد.

کانگار (Kangar) پایتخت این ایالت است که در شش کیلومتری آن منطقه بسیار زیبایی به نام گونونگ مدان سلطان که ایالت این در شهرست (Arau) آرو. است نیک نیک برای مناسبی محل که گرفته قرار (Gunung Medan) ایالت در آن اقامت دارد.

ایالت کداج

کداج و پرلیس در همسایگی آن، به کاسه برنج مالزی معروف هستند. قسمت اعظم زمینهای این دو ایالت زیر کشت برنج قرار دارند. پایتخت کداج، آلور ستار (Setar Alor)، ساختمانهای قدیمی بسیاری دارد که هنوز در فرم اصلی خود هستند.

از بالای بسار (Besar Balai) محوطه چوبی قابل توجهی که در سال 1898 میلادی ساخته شده، گهگاه برای اجرای مراسم سلطنتی و ایالتی استفاده میشود. مسجد ظهیر که در سال 1912 میلادی بنا شده نیز یکی از زیباترین مساجد مالزیست. موزه سلطنتی - با معماری محلی - یکی از دیدنیهای این شهر است که کلکسیون از گنجینه ملی و سلطنتی در آن نگهداری میشود. محل تولد دکتر ماهاتیر محمد نخست وزیر مالزی نیز در این شهر است. رابو بازار (Bazaae Rabu) محلست برای فروش هنرهای دستی منطقه و غذاهای محلی. از برج آلور ستار میتوان منظره ای زیبا از شهر و اطراف آنرا تماشا کرد. در نزدیکی این شهر، شهر مرزی کوچک بوکیت کایو حطام (Kayu Bukit Hitam) Free Duty است.

ایالت کداج یکی از قدیمیترین ایالات مالزیست. گنجینه به دست آمده از دره بوجانگ (Valley Bujang) نشانگر فرهنگ 2400 ساله هند و بودائی است. آثار به دست آمده از این کاوش درموزه باستان شناسی واقع در محل کاوش همراه با سرامیکهای چینی و خاورمیانه ای به معرض نمایش گذاشته شده اند. پرلویک (lake Pedu) هم با منظره های بسیار زیبا محل مناسبی برای استراحت در تعطیلات است. مسلما بهترین و جذابترین منطقه LIMA یا نمابشگاه هوایی است.

دیگر نقاط دیدنی این جزیره آرامگاه مهسوری (Mausoleum Mahsuri)، آب گرم آیر هنگات (Hangat Air Springs) آب زیر دنیای، چشمه هفت (Seven Wells)، عقابها میدان (Eagles Square)، پردانا گالریا (Galeria Perdana)، (Hot) هستند (Tanjung Rhu) رو تانجونگ ساحل همینطور و (Farm Crocodile) تماشای مزرعه و (Under Water World)

ایالت پینانگ

انتخاب پینانگ توسط انگلیسها در سال 1786 میلادی به عنوان اولین بندر تجاری در خاور دور، نه تنها در بافت شهر که غرب و شرق را به نمایش می گذارد، بلکه بناهای به جا مانده، روش زندگی، رسوم و غذاهای مردم محلی را نیز تغییر داد.

این تغییر امروزه به روشنی در بندر پینانگ نمودار است. شهر جورج تاون (Town George) که نامش برگرفته از جرج سوم پادشاه انگلستان است، پایتخت این ایالت است که مرکز تجاری، سیاسی، تحصیلی و فعالیتهای اجتماعی ایالت و خود یک جزیره است. از مراکز دیدنی این شهر میتوان از خوگونگی (Kongsi Khoo) مسجد کاپیتان کلینک (Kapitan Keling) برد نام (Chaiya Mangkalaram) منگالارام چایا وامت بودائی معبد و (Mariamman) ماریامان سری معبد، (Keling) این معبد بودائی دارای طولانی ترین مجسمه بودای خوابیده است.

خو کانگ سی خانه ای بزرگ و چوبیست که توسط یک استاد چینی بنا گردیده و به کنده کاریهای استادانه بر روی چوب مزین است. این بنا در کنار بقیه بافت شهر که رستورانها، کافه های کنار خیابان، دیسکو ها، بازارهای محلی شبانه و مراکز خرید بزرگ است، تصویری رنگارنگ از شهر جورج تاون را به نمایش می گذارند. این شهر "جوهر شرق" لقب گرفته است.

ایالت پینانگ نیز با سواحل صاف و آفتابی توجه علاقمندان به ورزشهای آبی را جلب می کند. هتلهای بیشمار ساحلی با استانداردهای بین المللی هر ساله گردشگران بسیاری را به این ایالت روانه می کند. از دیگر دیدنیهای این ایالت میتوان از تپه پینانگ (Hill Penang) معبد کک لکوکسی (Si Lok Kek) مزرعه پروانه ها (Butterfly Farm)، باغ بوتانیک (Garden Botanical) برد نام پرندگان پارک و (Temple Snake) مار معبد، (Botanical)

تریشاها (Trishaw) که نوعی دوچرخه - تاکسی هستند، گردشگران را در سطح شهر به سواری می طلبند. گذشته از این، عبور از پل عظیم پینانگ که بلندترین پل آسیاست و یا سواری بر کشتی تفریحی روی رودخانه مطمئناً خاطرات به یاد ماندنی ای را برای گردشگران ثبت خواهند کرد.

فراغوش نکنید از تپه جنگلی جزیره دیدن کرده و در بالایی آن از منظره ای که تمام جزیره را در بر می گیرد لذت ببرید

ایالت پراک

کشف معادن قلع تاثیر بسزائی در تاریخ و اقتصاد ایالت پراک داشته است. ثروت به دست آمده از این معادن باعث رشد شهرها و گسترش تجارت در این ایالت بوده است. اسناد و مدارک تاریخی کشف و استخراج و تجارت قلع در پایتخت این ایالت شهر ایپوه (Ipoh) در موزه جغرافیا قابل مشاهده است. جدا از قلع، پراک امروزی با 21000 کیلومتر مربع مساحت، دیدنی های بسیاری برای گردشگران دارد. پارکهای بزرگ، خیابانهای منظم با حواشی قابل توجه، دستفروشان که بیشتر میوه های تازه می فروشند تنها بخشی از این دیدنیهاست. تپه های سنگی پراک نیز جذابیهایی خاص خود را دارند. دو غار معبد معروف به نامهای (Poh Sam Tong) و (Tong Perak) بسیار دیدنی هستند.

کوالالاکانگسر (Kangsar Kuala) محل اقامت سلطان این ایالت شهر زیبایی است با ساختمانهای قدیمی و بناهای تاریخی با ارزش از آنجمله میتوان از مسجد عبودیه و قصر اسکندریه نام برد .

در سال 1877 میلادی انگلیسیها تعدادی نشاء به مالزی آوردند تا از کشت آنها مواد خام لاستیک بدست آورند . تنها درخت مانده از این نشاء های وارداتی از انگلستان هنوز در شهر کوالالاکانگسر میباشد .

تایپینگ (Taiping) در شمال ایالات یکی دیگر از شهرهای دیدنی است . قدیمی ترین موزه کشور مالزی در این شهر قرار دارد و در بالای تپه ای که دارای هوای خنکتری است هتل بسیار زیبایی بنا گردیده است . این شهر هم دارای باغهای دریاچه و باغ وحش میباشد . مناطق دیگر دیدنی عبارتند از باتو گاجاه (Gajah Batu) در این منطقه قلعه کلی (Kellie) قرار دارد که توسط یک مزرعه دار ثروتمند اسکاتلندی ساخته شده است . پانگکور (Pangkor) جزیره ایست در محدوده این ایالت با سواحل زیبا که به قول بعضی در جهان بی نظیر است . علاقمندان به پرندگان خاور دور می بایستی از کوالاکولا (Gula Kuala) در شمال این جزیره دیدن کنند . بیش از یک صد نوع مختلف پرنده در این منطقه یافت میشود .

ایالت سلانگور

ایالت سلانگور در غرب مالزی یکی از پیشرفته ترین ایالات این کشور است . اگر شما از طریق هوا و به فرودگاه بین المللی کوالالاکامپور (KLIA) وارد شده اید . کوالالاکامپور در ابتدا پایتخت فدارال مالزی انتخاب شد . مناظر طبیعی ، مکانهای تاریخی و فرهنگی این ایالت که با صرف چند روز میتوان از آنها دیدن کرد به فاصله کوتاهی از کوالالاکامپور قرار دارند . پایتخت ایالت سلانگور شاه عالم است که به خوبی طراحی و ساخته شده است و اولین پارک جنگلی و جغرافیائی کشور به نام بوکیت کاهایا (Cahaya Bukit) در آن بنا گردیده است . مسجد سلطان صلاح المدین عبدالعزیز شاه در قلب شاه عالم مسجدی مدرن و دیدنیست . پارک طبیعی کوالالاکانگور (Selangor Kuala) منطقه بسیار زیبایی برای علاقمندان به جنگل نوردی ، پیک نیک و تماشای پرندگان است . چند کیلومتر دورتر در کامپونگ کوانتان (Kuantan Kampung) شب پره های نورانی همچون هزاران قطره نورانی به پرواز در میایند . پارک تفریحی سان وی لاگون (Lagoon Sunway) در نزدیکی کوالالاکامپور یکی از مراکز تفریحی خانوادگیست که میتواند تمام اعضای خانواده را ساعاتی سرگرم کند . ماینز ریزورت سیتی (Resort Mines) که در گذشته معدن باز قلع بوده امروزه به یک مرکز بزرگ سرگرمی ، تفریحی ، خرید و تجاری تبدیل شده است . باتو کیو (Cave Batu) یکی از قابل توجه ترین معابد هندی در نزدیکی کوالالاکامپور قرار دارد که همه ساله به خصوص در ایام مراسم تایپوسام (Thaipusam) هزاران گردشگر و معتقدین به دین هندو را به خود جلب میکند . انستیتو تحقیقات جنگلی مالزی در کپونگ (Kepone) مناظر قابل توجه و علمی در رابطه با جنگلهای مالزی به نمایش میگذارد .

ایالت نگری سمبیلان

نگری سمبیلان به معنای 9 ایالت ، زمانی به نه بخش تقسیم می شده است . علت این امر این بوده که این ایالت به 9

منطقه که هر کدام تحت کنترل یک حاکم محلی بوده اند تقسیم می شده است. سرمبان (Seremban) پایتخت این ایالت است.

پایتخت این ایالت به راحتی توسط جاده ها و راه آهن به کوالالمپور متصل شده و در 50 کیلومتری آن قرار دارد. سرمبان دارای مرکز صنایع دستی، موزه ایالتی، مسجد ایالتی و باغ های دریاچه ای میباشد.

سقف های شاخ شکل بسیاری از خانه های این ایالت بازمانده از دوران حضور مهاجرین مینانگابائو (Minangkabu) سوماترائی و تاثیر این حضور در معماری منطقه میباشد. رسوم سوماترائی در این ایالت مراسم ازدواج، رقص های محلی و حتی نوع مالکیت زمینها تاثیر به سزائی داشته است. در سال 1992 میلادی قصر رسی منانتی (Menanti Seri) به موزه سلطنتی تبدیل شد. ساختمان این موزه دارای طرح و معماری مینانگابائو سوماترائی است. این قصر چوبی که حدود یک صد سال پیش توسط دو نجار محلی و در طول شش سال ساخته شده، یکی از عجایب معماری با چوب میباشد زیرا در آن از هیچ میخ یا پیچی استفاده نشده است. در جای جای این ایالت نیز علائم حضور پیشین مینانگابائو ها در آرایش روستائی در این ایالت به چشم میخورد.

این ایالت نیز سواحل معروفی دارد. شهر ساحلی پورت دیکسون (Dickson Port) در تنگه ملاکا (Melaka) با هتل های ساحلی بسیار، محل تفریحی جالبیست. اهالی کوالالمپور، سنگاپور و شهرهای مجاور این شهر استراحتگاه خوبی در آن یافته اند.

ایالت ملاکا

مالزیائی ها معتقدند که تاریخ مالزی با کشف بندر ملاکا پایتخت ایالتی با همین نام توسط یک شاهزاده سوماترائی به نام پارامیسورا (Parameswara) در سال 1400 میلادی آغاز می گردد. از آن زمان است که سلطنت در این ایالت شکل میگیرد و این ایالت به یک منطقه تجارت بین المملی بین چین و هند، خاورمیانه و اروپا تبدیل می گردد.

بعدها در سال 1511 میلادی تحت استعمار پرتغالیها، در سال 1641 میلادی تحت اشغال هلندیها و نهایتا توسط انگلیسیها در سال 1824 میلادی فتح می گردد. تاثیر فرهنگی اشغالگران، این ایالت را به یک رنگین کمان رسوم و عادات و فرهنگ تبدیل کرده است. پرتغالیها یا پراناکان (Peranakan) جامعه ای شاخص در ایالت ملاکا دارند. با توجه به گذشته تاریخی پایتخت این ایالت به عنوان شهر تاریخی مالزی اعلام شده است. مکانهای تاریخی این ایالت کلیسای سنت پل (Paul.St) قلعه سنت جان (John.St) و آرامگاه هانگ توا (Tuah Hang) و هانگ جبات (Jebat Hang) میباشد.

موزه فرهنگی این ایالت در قصر بازسازی شده قدیمی ترین سلطان این ایالت قرار دارد و دارای اشیاء و اسناد تاریخی متعلق به گذشته میباشد. نمایش شبانه سیما آوای پادانگ پهلوان (Pahlawan Padang) یا پسر پهلوانی نمایش تاریخی ای از

گذشته این ایالت را به اجرا در میاورد. علاقمندان به اشیاء عتیقه و تاریخی میتوانند خرید خوبی در خیابان جونگر استریت (Jonker Street) باشند داشته.

گذشته از مکانهای تاریخی ایالت ملاکا، گردشگران میتوانند از دو جزیره این ایالت، بسار (Besar) و پوپه (Upeh) دیدن کنند که به راحتی از طریق پایتخت این ایالت قابل سفر کردند. در شهر ملاکا هم دوچرخه - تاکسی (تزیشا) و هم گاری های مسافر بر بولوک (Bullock) برای سواری تفریحی وجود دارند. در این شهر میتوانید ذائقه خود را با پختنیهای مخلوط نیونیا (Nyonya) و غذاهای پرتغالی و نیز محلی آشنا کنید.

آیر کرو (Keroh Ayer) منطقه ای جنگلی و دیدنی در نزدیکی شهر است ضمن آنکه میتوانید از باغ وحش شهر، مینی مالزی، مینی آسه آن (ASEAN)، زمین گلف و مزرعه پروانه ها و تماشای آنها دیدن کنید.

ایالت جوهور

ایالت جوهور در جنوب مالزی توسط راههای زمینی و راه آهن به سنگاپور باعث جذب گردشگران سنگاپوری و توریستهای شده که از آن کشور دیدن می کنند. جوهور تنها مالزیست که سواحلش هم ننگه ملاکا را در بر می گیرند و هم دریای چین جنوبی را.

طبیعت زیبای این ایالت موقعیتی استثنائی برای طرفداران طبیعت وحشی و گردشهای خارج از شهر فراهم کرده است. پایتخت این ایالت جوهور بارو (Bahru Johor) نه تنها مرکز خرید فراوانی دارد، بلکه مکانهای دیدنی چون موزه سلطنتی، مسجد سلطان ابوبکر، قصر بزرگ (Palace Grand)، گالری هنر، مرکز صنایع دستی و بنای داتاران بندرایا (Dataran Bandaraya). باشد شهر این سمبل تا شده ساخته میلادی 1994 در بنا این. است داده جای خود در نیز (Bandaraya) صنایع دستی و مراکز خرید بزرگ، اجناس متفاوتی را با قیمتهای مناسب ارائه میدهند. در شمال شرقی این ایالت، پارک طبیعی انداو رومپین (Rompin Endau) بهشت علاقمندان به طبیعت است. گیاهان مختلف و متفاوت منطقه و حیواناتی که در این پارک زندگی میکنند بسیار قابل توجه هستند.

آبشار گوماتینگی (Tinggi Kota) در فاصله 56 کیلومتری پایتخت این ایالت محل مناسبی برای پیک نیک و گردش در خارج از شهر است. از آنجا میتوانید به دهکده ماهگیری کوکوپ (Kukup) بروید و از محل پرورش و نگهداری ماهی ها نیز دیدن کنید. فراموش نکنید که حتما از تانجونگ پیای (Piai Tanjung) بازدید کنید. منطقه اصلی و ساحلی این ایالت دسارو (Desaru) است که 25 کیلومتر ساحل شنی دارد و به دریای چین جنوبی متصل است. این منطقه سه هتل دارد و محل مناسبیست برای ورزشهای آبی، ماهگیری، غواصی، اسکی روی آب، قایقرانی، شنا و راه پیمائی در جنگل.

در سواحل شرقی این ایالت جزایر راوا (Rawa)، سیبو (Sibu)، آور (Aur)، بسار (Besar) و پمانگیل (Pemanggil) قرار

گرفته اند. تمام این جزایر آب شفاف و آبی دارند و برای ورزش های آبی آماده اند.

ایالت پاهانگ

با مساحت تقریبی 35 هزار کیلومتر مربع، ایالت پاهانگ بزرگترین ایالت مالزیست. بیشتر سطح این ایالت از جنگل پوشیده شده است. جنگل منطقه تامان نگارا (Negara Taman) که بهترین پارک جنگلی کشور است، طبق نظر دانشمندان متخصص دارای جنگلی به قدمت صد و سی میلیون سال است. این پارک جنگلی با تنوع فراوان گل و گیاه منطقه جذابی برای علاقمندان به جنگلهای بارانی مناطق حاره میباشد. امکانات این پارک گردشگران را قادر به تماشای جنگل در شب، چادر زدن در جنگل، پیاده روی در جنگل، ماهیگیری در رودخانه ها و دریاچه ها مینماید. بازدید از این پارک میتواند تجربه ای فراموش نشدنی باشد.

تاسک برا (Bera Tasek) و تاسک سینی (Cini Tasek) دو منبع آب شیرین هستند که ارزش دیدن را دارند. در تاسک برا میتوانید نظاره گر زندگی مردم قدیمی و محلی منطقه باشید و هم میتوانید قایقرانی را بر روی رودخانه تجربه کنید. در ارتفاعات این ایالت منطقه کامرون (Highland Cameron) واقع گردیده است. این منطقه آب و هوای خنک تری دارد و مرکز کشت چای مالزی است. کشت گل و مزارع سبزیجات هم آغاز شده و رو به رشد است. منطقه دارای هتل های فراوان و جنگلی جهت اقامت گردشگران میباشد. منطقه دیگری در این ایالت دارای کلبه های جنگلی در ارتفاعات با فاصله 100 کیلومتری از کوالالامپور به نام فریزر هیل (Hill Fraser) برای علاقمندان ساخته شده است. این منطقه مقر زندگی پرندگان نیز میباشد. بلندیهای گنتینگ (Genting Highland) ارتفاعات دیگریست در این ایالت با هتل های مدرن، کازینو، پارکهای تفریحی و زمین های گلف که تنها یک ساعت از طریق جاده با کوالالامپور فاصله دارد.

در مجاورت کوانتان (Kuantan) پایتخت این ایالت سواحل زیبایی چون مدیترانه (Mediterranee)، تلوک چمپداک (Teluk Chempedak) و بالوک (Balok) و بسرا (Beserah) دارند.

از مرسینگ (Mersing) و یا تانجونگ (Tanjung) میتوان با قایق به جزیره تیومان (Tioman) که زیباترین جزیره جهان لقب گرفته است سفر کرد. ضمناً میتوان از کوالالامپور یا سنگاپور به این جزیره پرواز کرد. این جزیره افسانه ای در آبهای دریای چین جنوبی قرار دارد.

ایالت ترنگانو

ایالت ترنگانو که بخش اعظم آن به دریای چین جنوبی متصل است، ساحلهای طولانی با آب زلال و ماسه سفید دارد و به همین دلیل یکی از مراکز جذب گردشگران در مالزی به شمار می رود. سواحل طولانی این ایالت باعث رشد قایق سازی، ورزش های آبی و ماهیگیری گردیده است. این ایالت جزایر بسیاری نیز دارد، جزایری چون کاپاس (Kapas)،

پرهنتیان (perhentian)، تنگول (Tenggol) و پارک زیر آب ردانگ (Redang) که نمایش زیباییست از جهان زیر آب در این منطقه از کره خاکی .

مسافری از نقاط مختلف جهان در ماههای می و سپتامبر هر ساله در رانتا آبانگ (Abang Rantau) به فاصله 60 کیلومتری پایتخت این ایالت - کوالا ترنگانو (Terengganu Kuala) گرد هم می‌آیند تا تخم گذاری لاک پست های عظیم المچنه را تماشا کنند . وزن بعضی از این لاک پست ها به 375 کیلو گرم و طول آنها به 2،5 متر میرسد . با سفر به این منطقه شما هم میتوانید شاهد خروج این لاک پشته از دریا ، کندن گودال برای تخم ریزی ، پوشاندن گودالمهای پر از تخم با ماسه و بازگشت آنها به دریا باشید . توجه داشته باشید که این حادثه فقط در 6 نقطه از جهان اتفاق می‌افتد .

با اینکه در این ایالت ذخائر نفت و گاز وجود دارد ، زندگی در ترنگانو تقریباً دست نخورده تر از مابقی ایالات مالزی است . مکانهای دیدنی پایتخت این ایالت موزه ایالتی ، مرکز خرید (Market Central) و ایستانا مازیا (Maziah Istana) هستند . در 6 کیلومتری شهر ، در چندرینگ (Chendering) ، مرکز ابریشم بافی کشور سوترا سمائی (Semai Sutura) واقع گردیده که مراحل بافت ابریشم را به نمایش می‌گذارد . این مرکز ضمناً مرکز صنایع دستی مالزی هم هست .

در دهانه رودخانه ترنگانو در جزیره دویونگ (Duyong Pulau) میتوانید شاهد کار قایق سازانی باشید که بدون نقشه و تنها با ابتکاء به حافظه ، قایقهای رنگارنگی را تولید می‌کنند . در روسیلا (Rusila) درست خارج از پایتخت این ایالت میتوانید به تماشای حصیر بافان و سبد بافان مشغول شوید .

در غرب این ایالت تاسیک کنیر (Kenyir Tasik) بزرگترین دریاچه دست ساز جنوب شرقی آسیا قرار گرفته که یکی از مراکز اصلی جذب گردشگران این ایالت میباشد . این دریاچه بزرگ دارای صدها جزیره و تعداد بی شماری غار ، آبشارها و جنگل انبوه میباشد که محل مناسبی برای ماهیگیری ، شنا ، قایقرانی و غار پیمائی است . در کنار این دریاچه زمین گلف بزرگی برای علاقمندان آماده شده است .

ایالت کالانتان

ایالت کالانتان در شمال شرقی مالزی واقع گردیده و در شمال با کشور تایلند هم مرز است . کشتزارهای برنج ، سواحل زیبا و پوشیده از نخل ، دهکده های ماهیگیری قدیمی و تفریحات سنتی چون به پرواز در آوردن بادبادکهای هندی و چینی نمایشی از روش قدیمی زندگی مالائی هاست . کوتا بارو (Bharu Kota) پایتخت این ایالت نیز تغییر زیاد نکرده است و فرصت مناسبی برای گردشگران است تا با روش زندگی مردم این ایالت آشنا شوند . مرکز خرید قدیمی این شهر که بیشتر شبیه بازارهای شمال ایران را در ذهنها زنده میکند مملو از زمانی است که سبزیجات تازه ، صیدهای دریایی تازه ، صنایع دستی و باتیک (پارچه نقاشی شده با دست) ، کیکهای خانگی و غذاهای محلی را به معرض فروش گذاشته اند .

صنایع دستی همچون چاپ باتیک و کنده کاری روی چوب، صنایع ظروف نقره و پارچه بافی محلی در این ایالت رواج فراوانی دارد. مرکز فرهنگی - سنتی در قلب کوتا بارو گردشگران را با سنتهای محلی آشنا می‌سازد. در این محل بادبادکهای هندی و چینی محلی غول پیکر به نام واو (Wau) و طبلهای بزرگ و نقاشی شده ربانا اوبی (Ubi Rebana) در معرض نمایش گذاشته میشوند. پس از غروب خورشید نوازندگان با موسیقی محلی مالائی و خیمه شب بازی سنتی وایانگ کولیت (Kulit Wayang) که نمایش نور و سایه است، به اضافه سیلات (Silat) روش محلی مبارزه تن به تن به معرض اجرا در می‌آیند. کوتا بارو در نزدیکی سواحلی دیدنی قرار دارد. از آنجمله ساحل نور مهتاب (Pantai Bulan Cahaya)، ساحل ملودی (Irama Pantai)، ساحل نجوای نسیم (Pantai Bayu Bisikan) و ساحل هفت دریا (Tujuh Seri Pantai) هستند. این سواحل به زیبایی نامشان هستند.

ایالت ساراواک

در شرق مالزی و وآنسوی آبهای دریای چین جنوبی بزرگترین ایالت مالزی - ساراواک - واقع شده است. این ایالت در جنوب غربی خود با کشور بروناوی مرز مشترک دارد. جنگلهای انبوه و بارانی، غارها، کوهستانهای بلند و گل و گیاهان محلی و شناگران بومی از جمله دیدنیهای این ایالت هستند. تاریخ ساراواک دلپذیر و سرشار از قهرمانی است. این ایالت در سال 1841 میلادی تحت فرماندهی جیمز بروک انگلیسی در آمد و این پادشاهی بود از طرف سلطان بروناوی در مقابل کمک انگلیسیها برای سرکوب شورشیان.

ایالت ساراواک به 9 بخش تقسیم میشود. کوچینگ (Kuching) پایتخت این ایالت که در بخشی با همین نام قرار گرفته و تا دریا 32 کیلومتر فاصله دارد. آثار باقی مانده از انگلیسیها در ساختمانهای عمومی به جا مانده از آنها است. بهترین نمونه این ساختمانها موزه ساراواک است که بهترین کلکسیون آسیایی آثار هنری بروناوی را در خود جای داده است. موزه های دیگری چون موزه اسلامی، موزه گریه، موزه چینی ها، موزه چوب و موزه پلیس دیدنیهای جالبی را برای گردشگران در خود دارند. (Fort Margherita) نام بنائی است که نام همسر فرمانده انگلیسی ایالت، چالز بروک (دومین فرمانده انگلیسی) میباشد. بنای دیگری به نام آستانه (Astana) امروزه محل زندگی فرماندار این ایالت است. یکشنبه بازار دامنه در ساراواک سنتی دهکده است منطقه مردم با آشنائی و محلی تولیدات خرید برای مناسبی محل (Pasar Minggu) کوه های افسانه ای سانتوبونگ (Santubong) در 35 کیلومتری کوچینگ محل توجه گردشگران است. به این منطقه موزه زنده هم می گویند. پارک ملی نیا (Niah) که غارهای شگفت انگیزی دارد محل زندگی اولین انسانهایی است که 40 هزار سال پیش در جنوب شرقی آسیا زندگی می کرده اند. این غارها محل زندگی جانوران مختلف من جمله خفاش ها و پرندگان نیز میباشد.

غارهای مولو (Mulu) در پارکی به همین نام بزرگترین غار جنوب شرق آسیا است. مجموعه غارهای ساراواک که گفته شده گنجایش 40 فرزند هواپیمای بوئینگ 747 را دارند بزرگترین غار جهان و یکی از دیدنی ترین مکانهای این ایالت است. دیدن از غار آب صاف و غار آهو هم به گردشگران پیشنهاد میشود. قایق سواری در رودخانه های (Skrang) و بود خواهد گردشگران برای نشدنی فراموش ای تجربه (Batang Ai) و (Lemanak)

این ایالت صنایع دستی جالب توجهی نیز دارد که حکاکی روی چوب، مهره سازی (Puakumbu) و نساجی (Agat) سبد بافی و حصیر بافی از آنجمله اند. کوزه گری نیز بویژه در شهرهای کوچینگ، میری (Miri) و سببو (Sibu) صنعتی

بومیست . کشت فلفل سیاه و سفید نیز یکی از فعالیتهای اهالی ساراواک است .

ایالت صباح

ایالت صباح در شمال شرقی جزیره بورنتو در همسایگی ایالت ساراواک و در کنار دریای چین جنوبی واقع شده است . شهر کوتا کینابالمو (Kinabalu Kota) پایتخت این ایالت است . این شهر در دوره استعمار انگلیس جسلتون (Jeselton) نام داشته و در زمان جنگ جهانی دوم به طور کلی نابود شد . امروزه این شهر یکی از مراکز بازرگانی و محلی برای گذراندن تعطیلات بشمار می رود . با یک قایق سواری کوتاه میتوانید به پارک تونکو عبدالرحمن (Tunku Rahman Abdul) که بهشت علاقمندان به ورزشهای آبی است بروید و یا با 2،5 ساعت رانندگی به پارک کینابالمو به مساحت 754 کیلومتر مربع و کوه کینابالمو برسید .

این کوه 4095 متری مناظر زیبایی برای گردشگران و کوه نوردان دارد . اگر خوش شانس باشید شاید بتوانید گل رافلسیا (Rafflesia) بزرگترین گل جهان را شخصا ببینید .

بزرگترین مرکز تجدید اسکان اورانگ اوتان (Utan Orang) در محلی به نام سپیلوک (Sepilok) در 20 کیلومتری شهر سانداکان (Sandakan) یکی از دیدنیترین مناطق این ایالت است . در اینجا شما میتوانید تجربه دست اولی از تماشای این میمون کهن نسل را در حالی که آزادانه زندگی می کند پیدا کنید . کمی به طرف جنوب ، در بخشهای داخلی ایالت ، دره دانوم (Danum) با گل و گیاهان جنگلی زیبا قرار دارد و اگر چند ساعت بیشتر به طرف داخل برانید و به سانداکان در سوکائو (Sukau) برسید میمون منحصر به فرد پوزه دار را در زندگی طبیعی آن و نیز حیات وحش را خواهید دید . ایالت صباح محل زندگی 31 گروه مختلف بومی با عادات و رسوم متفاوت است . تامو (Tamu) بازاری است که در یک محوطه باز قرار دارد و محلی است که گروه های مختلف مردم این ایالت برای خرید و فروش تولیدات و حیوانات خود به آنجا میروند . این بازار در کوتابلود (Belud Kota) قرار دارد . قایق سواران رودخانه های طبیعی تجربه ای نفس گیر را در این ایالت تجربه میکنند . رودخانه های پاداس (Padas) و کیولو (Kiulu) مرکز این ورزش و محل مناسبی برای تفریحات خانوادگی هاست .

در 40 کیلومتری شهر سانداکان در جزایر سلینگان (Selingan) ، گوليسان (Gulisan) و باگونگان کچیل (Bakungan) پذیر امکان نیز آنها گذاری تخم مشاهده سپتامبر و جولای ماههای در بخصوص . بپردازید پشها لاک تماشای به میتواند (Kecil) است . لایانگ لایانگ (Layang Layang) در 165 کیلومتری کوتا کینابالمو با یک صخره دیواری به ارتفاع 2000 متر علاقمندان حرفه ای و جدی شیرجه در آب را به خود جلب میکند . این جزیره نیز محل لاک پشتها ، کوسه ها و پرندگان است .

ایالت لابون

ایالت لابون در حقیقت جزیره ایست در 8 کیلومتری ایالت صباح. این بندر - جزیره دارای صاف ترین آبها بوده که حتی درون آب را میتوان از پنجره هواپیما به راحتی مشاهده کرد. این ایالت زمانی بخشی از سلطان نشین بروناوی بوده و در سال 1846 میلادی پس از کشف ذغال سنگ در آن به تصرف انگلیسی ها در آمد. این ایالت 115 سال متمادی تحت استعمار انگلیس بوده است. در سال 1963 میلادی به فدراسیون مالزی ملحق شد و در سال 1984 به ایالت فدارال ملحق گردید. این جزیره آزاد مرکز اقتصادی بین المللی بوده و این امر سبب پیشرفتهای تجاری و بازرگانی آن شده است. جزیره لابون هتلهای درجه یک متعدد، سالنهای بزرگ کنفرانس و نمایشگاههای بازرگانی بسیاری دارد.

از مراکز دیدنی این ایالت، باغ بوتانیکال (Botanical) که مربوط به دوره انگلیسیهاست، محل یادبود جنگ، پارک صلح، کامپونگ آیر (Ayer Kampung) و دهکده آبی لابون است. کوبنگ (Kubong) محلیست که در یادبود عصر استخراج از معادن ذغال سنگ حفظ گردیده است.

زمین گلف 7 گودالی نیز در این جزیره برای علاقمندان به گلف آماده است. تور دور جزیره تقریباً یک ساعت و نیم به طول می انجامد و در فروشگاههای بدون مالیات (Duty Free) گردشگران میتوانند توالیدات مالزی و یا خارجی را تهیه کنند. رستورانهای متفاوت غربی، چینی، شرقی و مالزیایی که تا پاسی از شب گذشته بازند، آماده اند از مسافری پذیرائی کنند. آبهای شفاف سواحل جزیره و جزایر کوچکتر پاپان (Papan) و بورنگ (Burong) با فاصله کوتاهی از جزیره اصلی محلی مناسب ورزش های آبی هستند.

اطلاعات مفید درباره کشور مالزی

کشور مالزی: فدراسیون مالزی شامل بخش غربی مالزی و ایالات Sarawak و Sabah در شرق میباشد.

موقعیت جغرافیایی: در 7 درجه شمال خط استوا بخش غربی مالزی توسط دریای چین جنوبی از Sarawak و Sabah جدا شده است. همسایه شمالی کشور تایلند و همسایه جنوبی کشور سنگاپور است.

مساحت: 329758 کیلومتر مربع

جمعیت: 25 میلیون نفر

پایتخت: کوالالمپور

مردم: مالائی ها 57٪ از جمعیت این کشور را تشکیل میدهند. باقیمانده جمعیت از اقلیتهای چینی، هندی و مابقی گروه های نژادی تشکیل میشود.

زبان: باهاسا ملايو Melayu Bahasa زبان رسمی است اما زبان انگلیسی بطور گسترده استفاده و صحبت میشود. زبانها و لهجه های دیگر اقلیتهای نژادی هم در مالزی تکلم میشود.

مذهب: اسلام دین رسمی مالزیست اما اعتقاد به دیگر ادیان و مذاهب آزاد است.

سیستم حکومتی: دموکراسی پارلمانی با دو مجلس قانونگذاری. رئیس کشور پادشاه (Agong Pertuan-Di Yang) و رئیس دولت، نخست وزیر است.

آب و هوا: آب و هوای گرم و مرطوب مخصوص مناطق حاره در طول سال. درجه حرارت بین 21 تا 32 درجه سانتیگراد و اندازه ریزش باران بین 2000 تا 2500 میلیمتر میباشد.

تاریخ: میان تاریخ کشور و بافت چند نژادی - چند فرهنگی مردم این کشور رابطه ای مشتقیم وجود دارد. در کنار مالائی ها و بومیان کشور، مهاجرانی از چین، هند، اندونزی و سایر نقاط جهان ترکیب جمعیتی کشور را تشکیل داده اند. چندگانگی جالب فرهنگی میتواند از تبادل دراز مدت و جاری با جهان و استعمار پرتغالی ها، هلندی ها و بریتانی ها حکایت کند که در نتیجه آن، سیر تکاملی کشور به سوی یک محل هم جوشی فرهنگی در آمیزش ادیان، آداب و رسوم، فعالیتهای فرهنگی اجتماعی، نوع پوشش، گویش ها و غذاها شکل گرفته است. مالزی بعنوان فدراسیون در 31 آگوست 1957 میلادی اعلام استقلال کرد.

تعطیلات اصلی: سال نو (عید فطر) - عید چینیها - روز منطقه فدارال (اول فوریه - کوالالمپور و لابوان) - و ساک (روز تولد بودا) - روز تولد سلطان - روز ملی (31 آگوست) - دیپا ولی (عید هندی - به غیر از ساراواک و لابوان) - کریسمس

اقتصاد: صنعت بزرگترین بخش اقتصاد مالزی را تشکیل میدهد. توریسم و مواد اولیه مانند نفت، روغن نخل، لاستیک طبیعی و چوب نیز سهم مهمی در اقتصاد مالزی دارند.

ورود به مالزی : مسافرینی که به مالزی وارد میشوند باید پاسپورت قانونی با اعتبار حداقل 6 ماه همراه داشته باشند . بیشتر ملیتها برای دیداری تجاری یا اجتماعی از مالزی به ویزا نیاز ندارند . برای اطلاعات بیشتر لطفا با سفارتخانه های مالزی در نزدیکترین کشور محل اقامت خود یا دفاتر توریسم مالزی تماس حاصل فرمائید .

پول : واحد پول مالزی رینگت (RM) است که در بانکها و صرافیهها قابل تعویض است . کلیه مقیمان و غیر مقیمان کشور موظفند به هنگام ورود (به) یا خروج (از) کشور ، فرم اظهارنامه مسافران را پر کنند . این فرمها از دو قسمت آبی و سفید تشکیل شده اند و غیر مقیمان باید قسمت سفید را پر کنند . غیرمقیمان باید به هنگام ورود (به) یا خروج (از) کشور مبلغ بیش از هزار رینگت و یا بیش از معادل 2500 دلار آمریکا (شامل چک مسافرتی) را اظهار دارند . این اظهارنامه ها باید به هنگام خروج از کشور تحویل داده شوند .

ساعت کار بانکها : در اکثر ایامات دوشنبه ها تا جمعها 5/9 صبح تا 4 بعدظهر - شنبه ها 5/9 تا 5/11 صبح و یکشنبه ها تعطیل میباشد . در ایامات کداج ، کلانتا و ترنگانو 9:30 تا 16:00 شنبه تا چهارشنبه ؛ 9:30 تا 11:30 پنجشنبه . جمعه تعطیل . اولین شنبه هر ماه تعطیل است .

دفاتر پست : 5/8 صبح تا 5 بعدظهر به استثناء اولین شنبه هر ماه ، یکشنبه ها و تعطیلات عمومی باز هستند . در ایامات کداج ، کلانتان و ترنگانو روزهای جمعه ادارات پست تعطیل هستند .

زمان : 8 ساعت جلوتر از GMT و 16 ساعت جلوتر از زمان استاندارد پاسیفیک .

الکتریسته (برق) : ولتاژ مصرفی 220-240 ولت AC با 50 سیکل در ثانیه .

واحدهای اندازه گیری : کشور مالزی از واحد متریک استفاده میکند .

تلفن : تماسهای شهری از بجه های تلفن امکان پذیری میباشد . این تلفن ها هم سکه و هم کارتهای تلفن را میپذیرند. تماس بین المللی با کارتهای مخصوص ارتباط بین المللی و همینطور از طریق دفاتر مخابرات امکان پذیر است .

ورود به کشور مالزی : بیشتر توریستها از طریق فرودگاه بین المللی کوالالامپور (KLLA) در 50 کیلومتری این شهر وارد کشور میشوند. فرودگاههای بین المللی Penang ، Kuching ، Kinabalu Kota و جزیره Langkawi نیز مبادی دیگر ورود به کشور هستند . بندر اصلی کشور در 50 کیلومتری کوالالامپور قرار گرفته و Klang Port نام دارد . از کشورهای تایلند و سنگاپور نیز میتوان توسط راه آهن و جاده وارد مالزی شد .

حمل و نقل شهری: تاکسی - اتوبوس و مترو به راحتی گردشگران را به مناطق مورد نظر می‌رساند. ارتباطات هوایی نیز در داخل مالزی به راحتی امکان پذیر است.

محل اقامت: هتلها - متلها و پانسیون های بسیاری در مالزی با قیمتهای متفاوت وجود دارند. خانه های سیار (Houses) میشوند داده اجاره خصوصی بخش توسط نیز (Mobile)

نکاتی مفید:

برای ورود به بیشتر خانه های مالزیاییها و بخصوص در مساجد و معابد کفشی خود را در آورید. برخی مساجد برای بانوان مانتو و روسری دارند.

عکسبرداری در محلهای مقدس آزاد است اما اجازه گرفتن ندارد.

در موقع گرفتن یا دادن چیزی به کسی از دست راست استفاده کنید. از نشان دادن محلها، اشخاص و اشیاء توسط انگشت سبابه دست راست خودداری نموده و از شصت استفاده کنید.

حمل مواد مخدر مجازات مرگ دارد.